

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ოცდაშვიდი

Jeff Pippenger

2026-01-14

ნომერი ოცდაშვიდი

ჩვენ ვაფიქსირებთ იმ ჭეშმარიტებებს, რომელთაც იუდას ტომის ლომი ახლა ხსნის. ჩვენ ვაწყობთ ჭეშმარიტებებს იმ მიზნით, რომ მივმართოთ იოელის უწყებას, რომელიც პეტრემ საქმეების წიგნში უკანასკნელი წვიმის უწყებად განსაზღვრა. ჩვენ ვუახლოვდებით იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ახლა აღსრულების პროცესშია, როგორც იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ახორციელებს იმ ორი კლასის საბოლოო განცალკევებას, რომლებიც ყოველთვის ვლინდება, როდესაც განსაცდელი ჭეშმარიტება იხსნება. ჩვენ აგრეთვე განვიხილავთ ამავე გახსნილ ჭეშმარიტებებს არა მხოლოდ როგორც გამმიჯნავი მესამე ანგელოზის სიტყვებს, არამედ როგორც იმ სიტყვებსაც, რომლებიც აღასრულებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას. მესამე ანგელოზი ერთდროულადაც წმენდს და განწმენდს.

2023 წლის ივლისიდან იუდას ტომის ლომი თანდათანობით ხსნის იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც უკავშირდება ღვთის ნარჩომი ერის ისტორიის გარეგან და შინაგან ხაზებს. ახლა ჩვენ ვხსნით მათეს წიგნს, პეტრეს როლის გასაგებად. პეტრე არის ქრისტეს მიერ თავის ქრისტიან სასძლოსთან დადებული აღთქმითი ურთიერთობის სიმბოლო — იმ ეკლესიისა, რომელსაც იგი კლდეზე ააშენებდა. პეტრე წარმოადგენს პირველ და აგრეთვე უკანასკნელ ქრისტიან სასძლოს. პეტრე წარმოდგენილია სწორედ ამ სიმბოლოდ მათეს მეთერთმეტე და ოცდამეორე თავების შუა მუხლში, ხოლო ეს თავები არის დაბადებისა და გამოცხადების მეთერთმეტედან ოცდამეორემდე თავების პარალელური ხაზების შუა თავები. პეტრე უკანასკნელ დღეებში წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს, და ამ მონაკვეთში იგი კესარია ფილიპეშია, რაც დანიელის 11:13–15-ის პანიუმია.

პეტრე იმყოფება პანიუმში, და იგი ასევე იმყოფება ორმოცდამეათე დღის ჟამს, ზემო ქორედში, მესამე საათზე, ხოლო შემდეგ ტაძარში — მეცხრე საათზე. ეს ექვსი საათი აღნიშნავს იმ დროის პერიოდს, რომლის განმავლობაშიც ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება კვირადღის კანონის მოსვლამდე. ქრისტეს ჯვარცმაც მესამე საათზე დაიწყო და იგი მეცხრე საათზე მოკვდა, რამაც აღდგომამდე მიიყვანა, რომელმაც დაიწყო ორმოცდამეათე დღის ჟამი, რომელიც დასრულდა პეტრესთან ორმოცდამეათე დღეს მესამე და მეცხრე საათზე. როდესაც განგებამ სახარება წარმართებს გაუგზავნა, კორნელიუსმა პეტრესთვის მეცხრე საათზე კაცები გაგზავნა. მესამე საათი ასევე აღნიშნავდა დილის შესაწირავს, ხოლო მეცხრე საათი — საღამოს შესაწირავს.

ექვსსაათიანი პერიოდი წარმოდგენილი იყო ექსეტერის ბანაკის კრებისა და 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდი იმედგაცრუების პერიოდით. საქმეებში პეტრე წარმოდგენილია, როგორც ერთობაში შემომსვლელი იმ დანარჩენებთან, რომლებიც შეადგენენ ას

ორმოცდაოთხ ათასს, პირველი თავის დასასრულს, როდესაც იუდას მათია ენაცვლება. ამ დროისთვის რიცხვი უკვე შევსებულია. ამ ამბავში განსაზღვრული პროგრესია იკვეთება.

პეტრე პირველად ზემო ოთახშია, ხოლო ამის შემდეგ — ტაძარში. როდესაც იგი ზემო ოთახშია, მესამე საათია, ხოლო ტაძარში — მეცხრე საათი. მესამე საათზე წარმოდგენამ შედეგად მოიტანა სამი ათასი სულის ნათლობა.

მაშინ ისინი, რომელთაც სიხარულით მიიღეს მისი სიტყვა, მოინათლნენ; და იმავე დღეს მათ შეემატა დაახლოებით სამი ათასი სული. საქმეები 2:41.

პირველი თავის დასასრულს მოცემული დანომვრის მიხედვით, ვიდრე მეცხრე ჟამს ტაძრამდე, ეს პერიოდი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას.

ას ორმოცდაოთხი ათასი წარადგენენ რწმენით გამართლების უწყებას, რომელიც ქრისტიანობით მესამე ანგელოზის უწყებაა. გამართლება არის ღვთის საქმე, whereby ადამიანი დიდებას მტვერში ამხობს, როგორც დის უაითმა ასე ზუსტად შენიშნა.

„რა არის რწმენით გამართლება? ეს არის ღვთის მოქმედება, whereby ადამიანის დიდება მტვერში დაიმხობა და ადამიანისთვის კეთდება ის, რის გაკეთებაც მას საკუთარი თავისთვის ძალუძს არა. როდესაც ადამიანები ხედავენ საკუთარ არარაობას, ისინი მზად არიან ქრისტეს სიმაღლით შეიმოსონ. როდესაც ისინი იწყებენ მთელი დღის განმავლობაში ღმერთის ქებასა და განდიდებას, მაშინ ხილვით ისინი იმავე ხატად იცვლებიან. რა არის აღორძინება? ეს არის ადამიანისთვის იმის გამოცხადება, თუ რა არის მისი საკუთარი ნამდვილი ბუნება, რომ თავის თავში იგი უღირსია. ეს გაკვეთილები თქვენ არასოდეს გისწავლიათ. ოჰ, ნეტავ შეგეძლოთ ადამიანური სულის ღირებულების გაცნობიერება.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 117.

გამართლებისა შესახებ იმ უწყების ერთ-ერთი მაგალითი, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასის მიერ არის წარმოდგენილი, არის გედეონი, რომელიც აღთქმის კაცია, ვინაიდან მის სახელს იერუბშაალი ეწოდა. გედეონის უწყება მდგომარეობდა იმაში, რომ მან ანთებული ჩირალდანი თიხის ჭურჭელში ჩადგა, შემდეგ კი ჭურჭელი შემუსრა, ბუკი დასცა და შესძახა: „უფლისა და გედეონის მახვილი.“ გედეონის მახვილი ასევე უფლის მახვილი იყო, რადგან მახვილი არის ღვთის სიტყვა, რომელიც ღვთაებრივისა და კაცობრიობრივის შეერთებაა. ეს უწყება ბუკითა და მისი შემახილით იყო წარმოდგენილი, როდესაც მან ჭურჭელი შემუსრა. ჭურჭელი არის კაცობრიობრიობა, რომელიც უნდა შეიმუსროს, ანუ მტვრად დაიმდაბლოს, რათა ღვთის ნათლის დიდებამ გამოანათოს.

ცნობის გამოცხადებამდე გედეონმა სამას კაცი გამოსაცდელი პროცესის მეშვეობით შეკრიბა. როდესაც ეს პროცესი დასრულდა, გედეონს სამასი კაცი ჰყავდა. 300 არის სულთმოფენობისას სამი ათასის მეთათედი. ისინი წარმოდგენენ იმ ლაშქარს, რომელიც აღდგება ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში და შედის საუკუნო აღთქმაში.

ამიტომ ვიწინასწარმეტყველე, როგორც მიბრძანა მან, და შევიდა მათში სუნთქვა; და გაცოცხლდნენ, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე — მეტად დიდი ლაშქარი. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ეს ძვლები ისრაელის მთელი სახლია; აჰა, ისინი ამბობენ: ჩვენი ძვლები გამხმარია, და ჩვენი სასოება დაკარგულია; ჩვენ მოკვდითილვართ ჩვენი წილებისაგან. ეზეკიელი 37:10, 11.

ისრაელის სახლი თავის ნაწილებად არის მოკვეთილი, და ეზეკიელი აპირებს აჩვენოს, თუ როგორ იქცევიან იუდასა და ეფრემის ის ნაწილები, რომლებიც მოკვეთილნი იყვნენ, ერთ ერად. ეს ლაშქარი შედგება ორი კვერთხისაგან, რომლებიც განცალკევებულნი იყვნენ, მაგრამ ერთ კვერთხად ერთიანდებიან, როცა ღმერთთან აღთქმაში შედიან.

გარდა ამისა, დავუდებ მათ მშვიდობის აღთქმას; ეს იქნება მათთან საუკუნო აღთქმა; დავამკვიდრებ მათ, გავამრავლებ მათ და დავდებ ჩემს საწმიდარს მათ შორის უკუნისამდე. ჩემი სავანეც მათთან იქნება; დიახ, მე ვიქნები მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ხალხი. და წარმართნი შეიცნობენ, რომ მე, უფალი, ვწმენდ ისრაელს, როცა ჩემი საწმიდარი იქნება მათ შორის უკუნისამდე. ეზეკიელი 37:26–28.

„წარმართნი შეიცნობენ, რომ უფალი“ განწმენდს ისრაელს, როდესაც იგი თავის საწმიდარს მათ შორის დაამკვიდრებს. ღვთის საწმიდრის შეერთება ღვთის ხალხთან გამოხატავს ადამიანური ტაძრის შეერთებას საღვთო ტაძართან, და როდესაც ეს მოხდება, ღვთის ერთგული 300 დაიბეჭდება, ხოლო ქვეყნიერება გაფრთხილებულ შეიძლება იყოს მხოლოდ იმ ხალხის ხილვით, რომელიც კვირა დღის კანონის კრიზისის დროს განწმენდილია.

„სულიწმიდის საქმეა, ამხილოს ქვეყნიერება ცოდვის, სიმართლისა და სამსჯავროს შესახებ. ქვეყნიერება მხოლოდ მაშინ შეიძლება გაფრთხილდეს, როცა იხილავს, რომ ისინი, ვისაც ჭეშმარიტება სწამს, ჭეშმარიტებით არიან განწმედილნი, მაღალ და წმიდა პრინციპთა თანახმად მოქმედებენ და ამით მკაფიოდ, ამაღლებულ აზრში აჩვენებენ განმასხვავებელ ხაზს მათ შორის, ვინც ღვთის მცნებებს იცავს, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის მიერ განწმედა გამოარჩევს განსხვავებას მათ შორის, ვისაც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც ყალბ განსასვენებელ დღეს იცავს. როცა გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირის დღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ ცოდვის კაცის ხელმოწერას, რომელმაც განიზრახა ჟამთა და რჯულთა შეცვლა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

ღვთის საწმიდარი შეერთდება მის ეკლესიას, როცა ეკლესია მეზრდოლი ეკლესიიდან გარდაიქმნება გამარჯვებულ ეკლესიად. აღთქმა, რომელსაც ეზეკიელი მოიხსენიებს, წარმოდგენილია იმ ორ კვერთხის შეერთებასთან დაკავშირებით, რომლებიც ერთ ერს ქმნიან.

უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ავიღებ იოსების კვერთხს, რომელიც ეფრემის ხელშია, და ისრაელის ტომებს, მის თანამოზიარეებს, და

შევუერთებ მას იუდას კვერთხთან ერთად, და ვაქცევ მათ ერთ კვერთხად, და ისინი ერთი იქნებიან ჩემს ხელში. და კვერთხები, რომლებზედაც შენ დაწერ, შენს ხელში იქნება მათ თვალწინ. და უთხარი მათ,

ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ავიყვან ისრაელის მეთ წარმართთა შორისიდან, სადაც კი იყვნენ წასულნი, და შევკრებ მათ ყოველი მხრიდან და მოვიყვან მათ თავიანთ მიწაზე; და ვაქცევ მათ ერთ ერად იმ ქვეყანაში, ისრაელის მთებზე; და ერთი მეფე ეყოლებათ ყველას მეფედ; და აღარ იქნებიან ორ ერად, და აღარ დაიყოფიან ორ სამეფოდ აღარასოდეს. და აღარ შეიბილწავენ თავს თავიანთი კერპებით, არც თავიანთი სისამაგლეებით, არც რაიმე თავიანთი დანაშაულებით; არამედ ვიხსნი მათ ყველა მათი სამყოფლიდან, სადაც შესცოდეს, და განვწმენდ მათ; და იქნებიან ისინი ჩემი ხალხი, და მე ვიქნები მათი ღმერთი. ეზეკიელი 37:19–23.

ეფრემის კვერთხი და იუდას კვერთხი არის ეფრემისა და იუდას წინააღმდეგ მიმართული ორი 2520-წლიანი გაფანტვა, რომლებმაც თავიანთ დასასრულს, შესაბამისად, 1798 და 1844 წლის 22 ოქტომბერს მიაღწიეს. ისინი თანამედროვე სულიერი ისრაელის ერთ ერად იქცნენ 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც დაიწყო მისი ხალხის, ანუ მისი საწმიდარის, განწმენდის საქმე. ეს ისტორია წარმოადგენს იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიის ტიპს, რომლებიც განიწმინდებიან და გასუფთავდებიან (განიწმინდებიან) აღთქმის მაცნის მიერ, რომელიც უეცრად მოვა თავის ტაძარში კვირა კანონის დროს. როდესაც ეს განწმენდა აღსრულდება, კვირა კანონის უშუალო წინ, გამარჯვებულ ეკლესიას ეყოლება მათზე მეფე, და ეს მეფე არის დავითი, რომელმაც თავისი მეფობა ოცდაათი წლის ასაკში დაიწყო. ეს არის იგივე დავითი, რომელიც მათეს პირველ თავში აბრაამის შემდეგ მეთოთხმეტე თაობად არის მოხსენიებული. ეს კვირა კანონის დროს დავითის მესამე მოწმეს განსაზღვრავს. ძლევამოსილი ლაშქარი, რომელიც ორი კვერთხიდან აღიმართება, მეფე დავითის წინამძღოლობით იმართება, როდესაც ეკლესია სარეველებისგან იწმინდება.

და დავით, ჩემი მსახური, იმეფებს მათზე; და ყველას ერთი მწყემსი ეყოლება; და ივლიან ჩემს სამართლებში, დაიცავენ ჩემს წესებს და აღასრულებენ მათ. და დამკვიდრდებიან იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი იაკობს, ჩემს მსახურს, სადაც თქვენი მამები მკვიდრობდნენ; და იქ დამკვიდრდებიან ისინი, მათი ძენი და მათი ძეთა ძენი უკუნისამდე; და დავით, ჩემი მსახური, იქნება მათი მთავარი სამარადისოდ. ეზეკიელი 37:24, 25.

ის ლაშქარიც არიან პირველი პეტრეს მეორე თავში მოხსენიებული მღვდლები, რომლებიც ოცდაათი წლისანი არიან, როდესაც თავიანთ მსახურებას იწყებენ.

თქვენც, როგორც ცოცხალი ქვები, აშენდებით სულიერ სახლად, წმიდა მღვდლობად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლი, იესო ქრისტეს მიერ ღმერთისთვის სათნო. 1 პეტრე 2:5.

ეს მღვდლებიც წინასახებულნი იყვნენ იმ სამასი მილერიტი მქადაგებლით, რომლებმაც აიღეს გამოცემული სამასი 1843 წლის დიაგრამა და გამოიყენეს ეს დიაგრამები, რათა თავიანთ თაობამდე მიეტანათ ეს უწყება.

„ამ საკითხზე გარკვეული განხილვის შემდეგ, ერთხმად იქნა მიღებული გადაწყვეტილება, რომ ამის მსგავსად სამასი ეგზემპლარი ლითოგრაფიულად დაემზადებინათ, რაც მალევე შესრულდა. მათ ეწოდა „43-ის სქემები“. ეს მეტად მნიშვნელოვანი კონფერენცია იყო.“ The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„ახლა ჩვენი ისტორია აჩვენებს, რომ ასეულობით ადამიანი ასწავლიდა იმავე ქრონოლოგიური დიაგრამებიდან, საიდანაც უილიამ მილერი ასწავლიდა, და ყველა ერთ ყალიბში იყო. მაშინ გზავნილის ერთობა იმაში მდგომარეობდა, რომ ყოველივე ერთი თემის გარშემო იყო გაერთიანებული — უფალ იესოს მოსვლა განსაზღვრულ დროს, 1844 წელს.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

სამასი მილერიტმა მქადაგებელმა თავიანთი საქმე პირველი ანგელოზის ისტორიის განმავლობაში აღასრულეს, და შთაგონება გვამცნობს, რომ პირველი ანგელოზი მესამე ანგელოზის სახეა. იოსებ ბეიტსის თანახმად, ისინი იყვნენ „ყველანი ერთი ყალიბისა“. გედეონი თავის სამასიან ლაშქარს ავალებს, მოიქცნენ ისე, როგორც იგი მოიქცა. სამასი მილერიტი მქადაგებელი, რომელნიც გედეონის სამასიანი ლაშქრით იყვნენ წინასახებულნი, უნდა განლაგდნენ 9/11-ზე, სადაც პირველი უწყება ძალმოსილებით იმოსება და გამოცდა იწყება.

მაშინ იერუშაალმა, რომელიც არის გედეონი, და მთელმა ხალხმა, ვინც მასთან იყო, დილაადრიანად ადგნენ და ხაროდის წყაროსთან დაიბანაკეს; ხოლო მიდიანელთა ბანაკი მათ ჩრდილოეთით იყო, მორეს გორაკთან, ველზე. და უთხრა უფალმა გედეონს: შენთან მყოფი ხალხი მეტისმეტად ბევრია, რათა მიცვე მიდიანელნი მათ ხელში, რომ ისრაელმა არ დაიკვებნოს ჩემს წინააღმდეგ და არ თქვას: ჩემმა საკუთარმა ხელმა მიხსნა მე. ახლა კი წადი, ხალხის გასაგონად გამოაცხადე და უთხარი: ვინც შიშითაა შეპყრობილი და შეშინებულია, დაბრუნდეს და ადრიანად წავიდეს გილაადის მთიდან. და დაბრუნდა ხალხიდან ოცდაორი ათასი, ხოლო დარჩა ათი ათასი. და უთხრა უფალმა გედეონს: ხალხი კვლავაც მეტისმეტად ბევრია; ჩაიყვანე ისინი წყალთან, და იქ გამოგიცდი მათ შენთვის; და იქნება ასე: ვისზედაც გეტყვი, ეს შენთან ერთად წავა, ის წავა შენთან ერთად; და ვისზედაც გეტყვი, ეს არ წავა შენთან ერთად, ის არ წავა.

ამგვარად ჩამოიყვანა ხალხი წყალთან; და უფალმა უთხრა გედეონს: ყოველი, ვინც წყალს თავისი ენით ლოკავს, როგორც ძალი ლოკავს, ცალკე დააყენე; აგრეთვე ყოველი, ვინც დასაღევად მუხლებზე იჩოქებს. და მათი რიცხვი, ვინც ხელით პირთან მიტანილი წყალი ლოკა, იყო სამასი კაცი; ხოლო დანარჩენი მთელი ხალხი მუხლებზე იჩოქებდა წყლის დასაღევად. მსაჯულთა 7:1–6.

გედეონის სახელი იცვლება იერუშაალად, რაც ნიშნავს „ბაალთან ბრძოლას“. გედეონი ნიშნავს „მომჭრელს“, ხოლო იოანე ნათლისმცემელმა ხეს ძირში ცული დაუდო. იოანე განასახიერებდა უილიამ მილერს, პირველი ანგელოზის მაცნეს, და სწორედ აქ ეთანასწორება გედეონი. გედეონი არის მილერი, ალფა ელია, სამი ანგელოზის ისტორიაში.

მიდიანელები ჩრდილოეთის მტერი არიან, და ისინი მორეს ბორცვთან იყვნენ დაბანაკებულნი, ხოლო გედეონი — ხაროდის წყაროსთან, რაც შიშსა და ძრწოლას

ნიშნავს. 9/11-მა ტერორიზმი შემოიტანა, და პირველი უწყება არის მოწოდება, რომ გვეშინოდეს ღმერთისა. გედეონი 9/11-ზე, ხაროდის წყაროსთანაა (ტერორიზმი), ხოლო ჩრდილოეთის მტერი ველზეა, მორეს ბორცვთან, რაც ადრეულ წვიმას ნიშნავს. 9/11-ზე გვიანი წვიმის პკურება, რომელიც ადრეული წვიმაა, დაიწყო მორეს ბორცვიდან გადმოფრქვევა. ორი გამოცდის პირველის შემდეგ ოცდაორი ათასი გალაადის მთიდან გაიგზავნა სახლში. გალაადი ნიშნავს საგზაო ნიშანს, და ის საგზაო ნიშანი, სადაც ოცდაორი ათასი გაიგზავნა სახლში, არის 1844 წლის 19 აპრილის ან 2020 წლის 18 ივლისის პირველი იმედგაცრუება. ოცდაორი აღნიშნავს პირველი იმედგაცრუების საგზაო ნიშანს, ისევე როგორც 22 განსაზღვრავს იმ დღეს, როდესაც დიდი იმედგაცრუება მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

შემდგომი გამოცდა იყო წყლის გამოცდა, რომელიც მილერიტულ ისტორიაში გამოსახულია ექსეტერის ბანაკის შეკრებით, სადაც იყო წყალთან დაკავშირებული ორი კარავი, და ამგვარად წარმოადგენდა თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. Exeter ნიშნავს „სიმაგრე წყალზე“, ხოლო მეორე კარავი დაკავებული ჰქონდათ უგუნურ ქალწულებს უოთერთაუნიდან. Exeter წარმოადგენს გედეონის წყლის გამოცდას, მაგრამ საქმე იყო არა იმდენად თავად წყალზე, რამდენადაც იმ მეთოდზე, რომლითაც წყალს სვამდნენ. ერთი კლასი მეტისმეტად დაქანცული იყო, რათა წყლის ამოკრებისას სვლა გაეგრძელებინა, ხოლო მეორე კლასი წინ მიიწევდა. ერთი კლასი იყო დაღლილი კლასი, რომელიც წარმოდგენილია ლიათი, რახელის საპირისპიროდ, რომელიც კარგი მგზავრი იყო.

Future for America-ს მსახურება იყო გედეონი 9/11-ზე, როდესაც ორი გამოცდიდან პირველი გედეონის რაზმიდან მრავალრიცხოვან ჯგუფს განწმედდა. 9/11-ის ტერორიზმი ჰაროდის წყაროს შიშსა და ძრწოლას განსაზღვრავს, ხოლო მორეს ბორცვი უკანასკნელი წვიმის დასაწყისს აღნიშნავს. განცალკევება მოხდა 2020 წლის 18 ივლისს, როდესაც ოცდაორი ათასი წავიდა; ამით აღინიშნა დაყოვნების დროის დადგომა რიცხვ ოცდაორით. გედეონის სამასი არიან ისინი, ვინც გადიან მეორე გამოცდას, რომელიც არის უკანასკნელი წვიმის მეთოდოლოგიის გამოცდა, როგორც ეს ესაიას ოცდარვაშია განსაზღვრული.

პეტრე არის პანიუმშიც და ორმოცდამეათე დღესასწაულზეც. ორმოცდამეათე დღესასწაული არის კვირადღის კანონი, და დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე მუხლიც აგრეთვე კვირადღის კანონია. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით არის პანიუმი, და ეს მუხლები წარმოადგენს იმ გარეგან წინასწარმეტყველურ ისტორიას, რომელსაც კვირადღის კანონამდე მივყავართ; ხოლო პეტრე საქმეების წიგნში, მესამე და მეცხრე საათზე, წარმოადგენს იმ შინაგან წინასწარმეტყველურ ისტორიას, რომელსაც კვირადღის კანონამდე მივყავართ. გარეგანი ხაზი განსაზღვრავს იმ ისტორიას, რომელიც მხეცის ნიშანამდე მიდის, ხოლო შინაგანი განსაზღვრავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიის გზას. რადგან პეტრე ასეთ მნიშვნელოვან სიმბოლოს წარმოადგენს როგორც გარეგან, ისე შინაგან ისტორიაში, რომელიც ახლა აღსრულების პროცესშია, მიზანშეწონილად ჩანდა პეტრეს მოთავსება იმ წინასწარმეტყველურ კონტექსტში,

რომელიც წმინდა წერილის ზედაპირულ წაკითხვას ქვემოთ გასდევს.

მათეს წიგნში აღსრულებულად აღნიშნული თორმეტი მესიანური წინასწარმეტყველება წარმოადგენს ას ორმოცდაათი ათასის ისტორიას. „აღსასრულის ჟამი“ აღნიშნავს რეფორმატორული მოძრაობის დასაწყისს, და როგორც აარონისა და მოსეს შობამ აღნიშნა „აღსასრულის ჟამი“ მოსეს ხაზში, ქრისტეს ალფაში, ასევე იოანესა და მისი ბიძაშვილის, იესოს, შობამ აღნიშნა „აღსასრულის ჟამი“ 1989 წელს. ღირს თუ არა თორმეტი მესიანური წინასწარმეტყველების განხილვა, კიდევ უფრო დამაინტრიგებელი ხდება, როდესაც იგი კონტექსტში მოექცევა სხვა კითხვის წამოწევით. ბიბლიის რომელი სხვა წიგნი აღნიშნავს იმდენივე მესიანურ აღსრულებას, რამდენიც გვხვდება მათეში?

„ღვთის საქმე დედამიწაზე, საუკუნიდან საუკუნემდე, ყოველი დიდი რეფორმაციისა თუ რელიგიური მოძრაობის დროს, საოცარ მსგავსებას ავლენს. ადამიანებთან ღვთის მოქმედების პრინციპები მუდამ ერთნაირია. აწმყოს მნიშვნელოვანი მოძრაობები თავიანთ პარალელს პოულობენ წარსულის მოვლენებში, ხოლო წინა საუკუნეთა ეკლესიის გამოცდილება ჩვენი დროისთვის დიდად ფასეულ გაკვეთილებს შეიცავს.“ დიდი ბრძოლა, 343.

ყოველ რეფორმატორულ მოძრაობას აქვს საწყისი წერტილი, რომელსაც დანიელის წიგნში „აღსასრულის დრო“ ეწოდება. ქრისტეს რეფორმატორულ მოძრაობაში აღსასრულის დრო იყო მისი შობა, რომელიც წინასახვდა როგორც 1798 წელს, ისე 1989 წელს.

პირველი მესიანური გზანიშნული — 1989

და უთხრეს მას: იუდეის ბეთლემში, რადგან ასე წერია წინასწარმეტყველის მიერ: „და შენ, ბეთლემო, იუდას მიწავ, იუდას მთავართა შორის არავითარ შემთხვევაში უმცირესი არა ხარ, რადგან შენგან გამოვა მმართველი, რომელიც დამწყემსავს ჩემს ხალხს, ისრაელს.“ მათე 2:5, 6.

წინასწარმეტყველება

ხოლო შენ, ბეთლემ ეფრათა, თუმცა მცირე ხარ იუდას ათასეულთა შორის, შენგან გამოვა ჩემთვის ის, ვინც ისრაელში მმართველი უნდა იყოს; რომლის გამოსვლანი დასაბამიდანვეა, მარადისობიდან. მიქა 5:2.

1989 წელი იყო დასასრულის ჟამი მესამე ანგელოზის მოძრაობისთვის. იგი დადგა 1863 წლის ამბოხებიდან 126 წლის შემდეგ და წარმოადგენილი იყო რონალდ რეიგანისა და უფროსი ჯორჯ ბუშის მიერ. მოსეს ისტორიაში დასასრულის ჟამი იყო აარონისა და მოსეს დაბადება, ისევე როგორც ქრისტეს ისტორიაში დასასრულის ჟამი იყო იოანე ნათლისმცემლისა და ქრისტეს დაბადება. როდესაც დანიელის წიგნი იხსნება, როგორც ეს 1989 წელს მოხდა, ცოდნა მატულობს. ცოდნის ეს მატება მეორე გზამკვლევ ნიშნულამდე მიიყვანს, რაც განსაზღვრავს, თუ როდის ვითარდება გამოცდის გზავნილი იმ ცოდნიდან, რომელიც გაიხსნა.

ყოველი რეფორმატორული მოძრაობა აღნიშნავს იმ მომენტს, როდესაც უწყება ფორმულირდება და ამის შემდეგ საცდელ უწყებად იქცევა. ქრისტე ყოველთვის წინასწარ განმარტავს გამოცდას, ვიდრე კაცებსა და ქალებს ამ გამოცდისათვის პასუხისმგებლად ჩათვლიდეს. ადამსა და ევას წინასწარ ეუწყათ იმ შედეგების შესახებ, რომლებიც დადგებოდა, თუ ისინი დაუმორჩილდებოდნენ, და ღმერთი არასოდეს იცვლება.

და უფალმა ღმერთმა უბრძანა კაცს და უთხრა: ბაღის ყოველი ხის ნაყოფი თავისუფლად ჭამე; ხოლო კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხის ნაყოფი არ ჭამო, რადგან იმ დღეს, როცა მისგან შეჭამ, შეჭველად მოკვდები. დაბადება 2:16, 17.

უილიამ მილერმა 1831-იდან 1833 წლამდე პირველი ანგელოზის საცდელი უწყება „ფორმალურად ჩამოაყალიბა“. ას ორმოცდაათი ათასის უწყება 1996 წელს ფორმალურად ჩამოყალიბდა, ჟურნალი Time of the End-ის გამოქვეყნებით, რომელიც მოიცავს დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლს, რომლებიც 1989 წელს გაიხსნა. იმავე წელს ასევე გამოიცა პუბლიკაცია სახელწოდებით Prophetic Time Lines, რომელმაც წარმოადგინა ის მეთოდოლოგია, რომელიც უილიამ მილერის მიერ მიღებულ წესებზე ოცდაორჯერ უფრო ძლიერია. ეს წესები ახლა გადმოცემულია პუბლიკაციაში Prophetic Keys. წესები, რომლებსაც მესამე ანგელოზის უწყების ყველა მქადაგებელი გამოიყენებს, მილერის წესებია.

„ისინი, ვინც დაკავებულნი არიან მესამე ანგელოზის უწყების ქადაგებით, იკვლევენ წმინდა წერილებს იმავე გეგმით, რომელიც მამა მილერმა მიიღო.“ Review and Herald, November 25, 1884.

მილერის წესები არის ალფა, ხოლო წინასწარმეტყველური გასაღებები — ომეგა. ერთადერთი გზა წინასწარმეტყველური გამოცდის გზავნილის გასაგებლად არის კვლევის იმ მეთოდოლოგიის გამოყენება, რომელიც ღვთის სიტყვაშია განსაზღვრული. ჭეშმარიტი გზავნილი ვერ გამოეყოფა იმ ჭეშმარიტ მეთოდოლოგიას, რომელიც ამ გზავნილს ამყარებს. ყოველ რეფორმაციულ მოძრაობაში ამ თაობისათვის განკუთვნილი გამოცდელი გზავნილი ცხადდება, და იგი, როგორც საგზაო ნიშნის ელემენტს, სწორ მეთოდოლოგიასაც მოიცავს. მილერის გზავნილი ეფუძნებოდა დანიელის წიგნის ბეჭდის ახსნას. მისი გზავნილი გედეონის გზავნილი იყო, რადგან მანაც სამასი კაცისგან შემდგარი ლაშქარი წარმოშვა.

და მან სამასი კაცი სამ რაზმად დაყო, და თითოეულ კაცს ხელში საყვირი მისცა, ცარიელი დოქებითა და დოქებში მოქცეული სანთლებით. და უთხრა მათ: მიყურეთ მე და ასევე მოიქეცით; და აჰა, როცა ბანაკის გარეთა კიდეს მივადგები, როგორც მე მოვიქცევი, თქვენც ისე მოიქეცით. როცა მე და ყველანი, ვინც ჩემთან არიან, საყვირს დავბერავთ, მაშინ თქვენც დაჰბერეთ საყვირებს მთელი ბანაკის ყოველი მხრიდან და თქვით: უფლის მახვილი და გედეონისა. მსაჯულნი 7:16–18.

მილერის უწყება იყო „საყვირი“ და „მახვილი“. თუმცა იგი იყო როგორც გედეონის, ისე უფლის მახვილი. უფლის სიტყვა გამოქვეყნდა 1611 წელს, ხოლო 220 წლის შემდეგ მილერმა გამოაქვეყნა თავისი პირველი ანგელოზის უწყება. დამოუკიდებლობის

დეკლარაცია გამოქვეყნდა 1776 წელს, ხოლო 220 წლის შემდეგ, 1996 წელს, გამოქვეყნდა მესამე ანგელოზის უწყება. მილერის უწყება იყო ღვთის ხალხის პირველი ანგელოზის შინაგანი უწყება, როგორც ეს წარმოდგენილია ულას მდინარის ხილვით, რომელიც აუწყებდა სამსჯავროს გახსნას. „Future for America“-ს მესამე ანგელოზის უწყება არის ღვთის ხალხის გარეგანი უწყება, როგორც ეს წარმოდგენილია ჰიდეველის მდინარის ხილვით, რომელიც აუწყებს სამსჯავროს დახურვას.

წინასწარმეტყველური მეთოდოლოგია წარმოდგენილია ერთ-ერთი მესიანური წინასწარმეტყველებით, რომელიც მათემ ქრისტეს მიერ აღსრულებულად განსაზღვრა, და ამით 1831 წელს სახეობრივად გამოხატავს, სადაც „მამა“ 1996 წელს თავის ძეს წარმოადგენს. მეთოდოლოგიის ორი მოწმე არიან ალფა და ომეგა, და ადამიანური მაცნის მონაწილეობით ისინი ერთად ამყარებენ მამისა და ძის ურთიერთობას, რომელიც მალაქიას ელიას უწყების ურთიერთობაა. მამის გულები შვილებისაკენ მოიქცევა და პირიქით. მილერის წესები უნდა შეერთდეს იმ წესებთან, რომელთაც „წინასწარმეტყველური გასაღებები“ ეწოდება. ახალი ნათელი ძველ ნათელზე უნდა აშენდეს. ისინი, ვინც 1831 და 1996 წლების მეთოდოლოგიის გამოყენებას არ ირჩევენ, წყეულნი არიან. ერთი კლასი წყეულია, ხოლო მეორე კურთხეულია. არჩევანი თქვენია?

მეორე მესიანური გზამკვლევი ნიშანი — 1996

რათა აღსრულდეს წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი: გავაღებ ჩემს პირს იგავებით; გამოვთქვამ იმას, რაც დაფარული იყო ქვეყნის დასაბამიდან. მათე 13:35.

წინასწარმეტყველება

გავხსნი ჩემს ბაგეებს იგავში; გადმოვთქვამ ძველთაგან დაფარულ თქმულებებს. ფსალმუნნი 78:2.

ბნელი თქმულებანი; იგავნი, რომლებსაც იუდას ტომის ლომი „წარმოთქვამს“, წარმოადგენს ჭეშმარიტებათა სტრიქონ-სტრიქონ წარდგენას, რომელნიც წუთისოფლის დაფუძნებიდანვე დაბეჭდილი, ანუ საიდუმლოდ დაცული იყო. როგორც კი უწყება ფორმალურ სახეს მიიღებს, მას ამის შემდეგ ძალა ენიჭება წინასწარმეტყველების აღსრულებით, რომელიც გამოსაცდელი დროის დასაწყისს აღნიშნავს.

როცა გვიანი წვიმა 2001 წლის 11 სექტემბერს წვეთ-წვეთად დაიწყო, განმეორდა 1888 წლისა და კორახის აჯანყება. 1888 წლის მინეაპოლისის აჯანყებისას და კორახის აჯანყების დროს ღმერთის მიერ არჩეული მაცნეები უარყოფილ იქნენ იმ უწყებასთან ერთად, რომელსაც ისინი წარადგენდნენ. ჩვილი და საბანაო წყალი ერთად გადაიღვარა. ისინი უარყოფილ იქნენ იმ წინაპირობით, რომ მთელი კრებული ისეთივე წმიდა იყო, როგორც ისინი, ვინც ღმერთმა აირჩია. მეამბოხეებმა ვერ შეძლეს ადამიანურ მაცნეებში საღვთო ბუნების დანახვა. მათ მხოლოდ საკუთარი თავი ხედავდნენ — ადამიანობას, საღვთო ბუნებას მოკლებულს, — ამიტომაც ეგონათ, რომ ყველა ერთნაირი იყო.

ხოლო კორახმა, იზჰარის ძემ, კეჰათის ძემ, ლევის ძემ, და დათანმა და აბირამმა, ელიაბის ძეებმა, და ონმა, ფელეთის ძემ, რუბენის ძეთაგან, შეიკრიბეს კაცები; და აღდგნენ მოსეს წინაშე ისრაელის ძეთაგან ზოგიერთებთან ერთად, კრებულის ორას ორმოცდაათი თავკაცით, საკრებულოში სახელგანთქმული, სახელოვანი კაცებით; და შეიკრიბნენ მოსესა და აარონის წინააღმდეგ და უთხრეს მათ: მეტისმეტს იკისრებთ თქვენთვის, რადგან მთელი კრებული წმიდაა, ყოველი მათგანი, და უფალი მათ შორისაა; მაშ, რად აღიმადლებთ თავს უფლის კრებულზე? რიცხვნი 16:1-3.

კორახის აჯანყება, 1888 და 9/11 წარმოჩენილია, როგორც უარი დაემორჩილონ ღვთის მიერ არჩეულ ხელმძღვანელობას, მაშინ როცა ნდობას ამყარებენ ღვთის კრებულის ცრუ განსაზღვრებაზე. იერემია იმავე მოვლენას აღნიშნავს, როცა ამბოხებულები ამტკიცებდნენ: „უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი, ესენი არიანო.“

სიტყვა, რომელიც მოვიდა იერემიასთან უფლისაგან, რომ თქვა,

დადექით უფლის სახლის კარიბჭესთან და იქ გამოაცხადეთ ეს სიტყვა და თქვით: ისმინეთ უფლის სიტყვა, იუდას ყოველნო, რომელნიც ამ კარიბჭეებით შემოდიხართ უფლის თავყვანისსაცემად. ასე ამბობს ცაბაოთ უფალი, ისრაელის ღმერთი: გამოისწორეთ თქვენი გზები და თქვენი საქმენი, და მე დაგამკვიდრებთ ამ ადგილზე. ნუ ენდობით ცრუ სიტყვებს, როდესაც ამბობთ: უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი არის ეს.

რადგან თუ თქვენ მართლაც გამოასწორებთ თქვენს გზებსა და თქვენს საქმეებს; თუ მართლაც აღასრულებთ სამართალს კაცსა და მის მოყვასს შორის; თუ არ დაჩაგრავთ ხიზანს, ობოლსა და ქვრივს, და ამ ადგილას უდანაშაულო სისხლს არ დაღვრით, და თქვენი დასაღუპად სხვა ღმერთებს არ გაჰყვებით, მაშინ დაგამკვიდრებთ ამ ადგილას, იმ ქვეყანაში, რომელიც თქვენს მამებს მივეცი უკუნიითი უკუნისამდე.

აჰა, თქვენ ესავთ ცრუ სიტყვებს, რომელთაც სარგებლის მოტანა არ შეუძლიათ. იერემია 7:1-8.

იერემიას პერიოდში იუდეველთა ცრუ სიტყვები არის კორახისა და მისი თანამზრახველების ცრუ სიტყვები, 1888 წლის აჯანყებულთა და, რა თქმა უნდა, 9/11-ის აჯანყებულთა ცრუ სიტყვები. ეს არის ის სიცრუენი, რომელთა ქვეშაც ეფრემის მთვრალნი იმალებიან ესაიას ოცდარვაში.

ამიტომ მოისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, დამცინავნო კაცნო, რომელნიც განაგებთ ამ ხალხს, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან თქვით: ჩვენ აღვუთქვით აღთქმა სიკვდილს, და ჯოჯოხეთთან შევედით შეთანხმებაში; როდესაც გადმომსკდარი მათრახი გადაივლის, ჩვენამდე ვერ მოადწევს; რადგან სიცრუე ვაქციეთ ჩვენს თავშესაფრად და სიყალბის ქვეშ დავიმალეთ. ესაია 28:14, 15.

ეს არის აგრეთვე ის სიცრუე, რომელიც განასახიერებს ჭეშმარიტების სიყვარულის ნაკლებობას, რასაც მოაქვს ძლიერი ცთომილება 2 თესალონიკელთა-ში.

და ამის გამო ღმერთი მოუვლენს მათ ძლიერ ცდომილებას, რათა ირწმუნონ სიცრუე; რათა დაისაჯონ ყველანი, რომელთაც არ ირწმუნეს ჭეშმარიტება, არამედ სიამე ჰპოვეს უსამართლობაში. 2 თესალონიკელთა 2:11, 12.

„ცრუ სიტყვები“ აღნიშნავს უგუნურ აზრს, თითქოს ხსნა მოიპოვება ეკლესიაში და არა რჩეულ მაცნეებში და მათ რჩეულ გზავნილებში. ღმერთსა და ადამიანს შორის კავშირი სრულდება და ნარჩუნდება მხოლოდ მისი სიტყვის მეშვეობით. იგი არის სიტყვა, და არავინ მივა მამასთან, თუ არა სიტყვის მეშვეობით. ქრისტე წარმოდგენილია მისი რჩეული მაცნეებით და იმ გზავნილით, რომელსაც ისინი წარმოადგენენ. სხვაგვარად დაჯერება ნიშნავს ჭეშმარიტების სიძულვილს და სიცრუის დაჯერებას. იერემია გმობს იმ იუდეველებს, რომლებიც ტაძარს ენდობიან, და ახსენებს მათ შილოს, სადაც ღვთის კიდობანი იყო აღთქმულ ქვეყანაში შესვლის დროიდან.

ამიტომ ასე მოვექცევი ამ სახლს, რომელიც ჩემი სახელით იწოდება, რომელზედაც თქვენ ამყარებთ სასოებას, და ამ ადგილს, რომელიც მოგეცით თქვენ და თქვენს მამებს, როგორც მოვექცევი შილოს. და მოგიშორებთ ჩემი სახისაგან, როგორც მოვიშორე ყველა თქვენი ძმა, ეფრემის მთელი თესლი. ამიტომ ნუ ილოცებ ამ ხალხისთვის, ნურც აღავლენ ღაღადს და ლოცვას მათთვის, ნურც შუამდგომლობ ჩემ წინაშე; რადგან არ შეგისმენ. იერემია 7:14–16.

ბოროტი ელი და მისი ორი ბოროტი ძე, ჰოფნი და ფინეჰასი, პარალელურია და თანხვედრაშია კორახთან, დათანთან და აბირამთან, რადგან მათ მზარდი განდგომილების განვითარება დაუშვეს, ვიდრე მადლის ვადა დაიხურებოდა და სამივე ერთსა და იმავე დღეს დაიხოცა, როგორც კორახი, დათან და აბირამი. ისინი ყველანი კვირადღის კანონთან იხოცებიან!

9/11-ზე კორახის ამბოხი, ელის ამბოხი, იერემიას მოწმობაში იუდეველთა ამბოხი და 1888 წლის ამბოხებულები უარყოფენ და უჯანყდებიან იმ პერიოდის უწყებასა და მაცნეებს. ეს პერიოდი სრულდება საკვირაო კანონთან, ორი გამოცდის შემდეგ. პირველი გამოცდა გრძელდება 9/11-დან 2020 წლის 18 ივლისამდე, ხოლო მეორე გამოცდა არის განწყობა და დაბეჭდვა, რომელიც შუალამის ღაღადის უწყებით არის წარმოდგენილი. ამ განწყობის პროცესიდან გედეონი და მისი სამასი მზადდებიან, რათა თავიანთ საყვირებს ჩაჰბერონ, და ისინი ამას აკეთებენ მაშინ, როდესაც სამუელი აღდგება საკვირაო კანონთან, რაც ის დროა, როდესაც კიდობანი ფილისტიმელთა მიერ არის დატყვევებული. შემდეგ გამარჯვებული ეკლესია აღიმართება, როგორც დროშა.

იმ ეკლესიას ჰყავს მეფე, სახელად დავით, და წინასწარმეტყველი, რომელიც წარმოდგენილია ეზეკიელითა და სამუელით, შილოს დამხობის ჟამს. ეკლესიას აგრეთვე ექნება მღვდლობა, წარმოდგენილი იოსებით. კვირა დღის კანონის გამოცდის ჟამი არის ის დრო, როდესაც სულიწმიდის ცეცხლი უხვად, უზომოდ გადმოიღვრება, როგორც ეს წარმოდგენილია მეშვიდე ბეჭდით. ეს ცეცხლი მოსპობს სახელგანთქმულ კაცებს, რომლებიც აჯანყდნენ კორახთან, დათანთან, აბირამთან, ელისთან, ხოფნთან, ფინეხასთან და 1888 წლის აჯანყებულებთან ერთად.

სწორედ სულიწმინდის გარდამოსვლის ის ცეცხლი წარმოადგენს ძლევამოსილი ეკლესიის დრამის ფონს. ეკლესია წარმოდგენილია მეფე დავითით, წინასწარმეტყველ ეზეკიელით და მღვდელი იოსებით. ეს სამნი დგანან იმ ცეცხლში, რომელმაც სახელგანთქმული 250 კაცი შთანთქა, როგორც ნაბუქოდონოსორის ცეცხლმა შთანთქა ის კაცები, რომლებმაც სამი ღირსეული ცეცხლის ქურაში ჩაყარეს. როგორც ძლევამოსილ ეკლესიას, მთელ მსოფლიოში უყურებენ, როცა ისინი ცეცხლის ქურაში არიან ჩაყრილნი, და უეცრად ღვთის ძე გამოჩნდება ეკლესიების წინასწარმეტყველთან, მღვდელთან და მეფესთან ერთად — წარმოდგენილნი შადრაქით, მეშაქით და აბედნეგოთი. ცეცხლის ქურაში მყოფი ოთხი ოცდაათი წლის კაცი წარმოადგენს ჭეშმარიტებას, რომ ღვთაებრიობა, კაცობრიობასთან შეერთებული, არ სცოდავს!

კორახი, დათანი და აბირამი, ისევე როგორც ელი, ჰოფნი და ფინეხასი, წარმოადგენენ გამარჯვებული ეკლესიის ყალბ სახეს, რომელიც შედგება წინასწარმეტყველის, მღვდლისა და მეფისაგან. ეს სამი არიან გედეონის 300, ორმოცდამეათე დღესასწაულზე მოქცეული სამი ათასი სული, 300 მილერიტი მქადაგებელი, 1843 წლის სამასი სქემა, რომლებიც ოცდაათი წლისანი არიან, როდესაც საკვირაო კანონი მოვა და ცეცხლი ჩამოვა ზეციდან. ელიასთან ცეცხლი იმისთვის იყო, რომ გაემიჯნა ჭეშმარიტი და ცრუ წინასწარმეტყველები. ის ცეცხლი, რომელიც ლევიანში „მერვე“ დღეს ჩამოდის, როდესაც აარონი იწყებს მსახურებას, შთანთქავს აარონის შესაწირავს, რომელიც არის მალაქია 3-ის შესაწირავი, სასურველი, როგორც ძველ წლებში. იგივე ცეცხლი ანადგურებს მათ, ვინც უცხო ან ჩვეულებრივ ცეცხლს სწირავს, როგორც ეს წარმოდგენილია ჰოფნისა და ფინეხასის, აარონის ძეთა მიერ.

როდესაც ღმერთი ელიასთან ერთად ამტკიცებს ჭეშმარიტ წინასწარმეტყველს, ან აარონთან ერთად — ჭეშმარიტ მღვდელს, ცეცხლი მიუძღვის ბაალის ცრუ წინასწარმეტყველთა სიკვდილს, რომლებიც ამავე დროს ხოფნი და ფინეხასიც არიან. ხოფნი და ფინეხასი აარონის ძენი არიან; ისინი აღთქმის ხალხის უკანასკნელი თაობა არიან, რომელნიც უფლის პირიდან ამოინთხევინ კვირას კანონის დროს.

„ესენი არ არის და უაითის სიტყვები, არამედ უფლის სიტყვებია, და მისმა მაცნემ ისინი მე მომცა, რათა თქვენთვის მომეცა. ღმერთი მოგიწოდებთ, რომ აღარ იმოქმედოთ მასთან წინააღმდეგობრივად. მრავალი დარიგება მიეცა იმ ადამიანთა შესახებ, რომლებიც თავს ქრისტიანებად აცხადებენ, მაშინ როცა სატანის თვისებებს ავლენენ, სულით, სიტყვითა და საქმით ჭეშმარიტების წინსვლას ეწინააღმდეგებიან და უეჭველად იმ გზას მიჰყვებიან, რომელზეც სატანა მიუძღვით. თავიანთი გულის სიხისტით მათ ხელთ იგდეს ძალაუფლება, რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ ეკუთვნით და რომლის გამოყენებაც არ უნდა ეკადრებოდეთ. ამბობს დიდი მოძღვარი: „დავამხოვ, დავამხოვ, დავამხოვ.“ ადამიანები ბატლ-კრიკში ამბობენ: „უფლის ტადარი, უფლის ტადარი ვართ ჩვენ“, მაგრამ ისინი ჩვეულებრივ ცეცხლს იყენებენ. მათი გულები არ არის შერბილებული და დამორჩილებული ღვთის მადლით.“ Manuscript Releases, ტომი 13, 222.

„ჩვეულებრივი ცეცხლი“ არის ის, რაც აარონის ძემ გამოიყენა, როდესაც მღვდლობა დაიწყო. რიცხვი „81“ მღვდლობის სიმბოლოა, ხოლო ლევიანთა წიგნის მერვე თავის

პირველ მუხლში გამოსახულია მღვდლის განწმედისა და კურთხევის შვიდი დღე. მათ სამოსელს ხდიან და ანაცვლებენ ზეციერი მღვდელმთავრის სამოსლით, როგორც ეს ნაჩვენებია ზაქარიას ხილვაში იესუსა და ანგელოზის შესახებ მესამე თავში. ზაქარიაში 300 წარმოდგენილნი არიან როგორც „საკვირველ კაცებად“, რადგან ისინი წარმოადგენდნენ იმ ისტორიაში იმ დროს, როდესაც ღმერთი მოაცილებს თავისი ხალხის უსჯულოებებს, რაც არის საკვირაო კანონი, როდესაც ეკლესია მეზრდოლიდან გამარჯვებულად გარდაიქმნება. კურთხევის შვიდი დღის შემდეგ მათ მსახურება მერვე დღეს დაიწყეს.

და შვიდ დღეს არ გამოხვიდეთ საკრებულო კარვის კარიდან, ვიდრე თქვენი კურთხევის დღეები არ დასრულდება, რადგან შვიდ დღეს გკურთხებთ იგი. ლევიანნი 8:33.

მერვე დღე არის მერვის სიმბოლო, რომელიც შვიდთაგან არის; ლაოდიკეის ფილადელფიად გადაქცევის, ნოეს კიდობანში მყოფი რვა სულის, წინადაცვითის მერვე დღის და აღდგომის მერვე დღის სიმბოლო. ეს დღე არის კვირადღის კანონი, როდესაც პაპობის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნება და, ამგვარად, აღდგენილი, იგი ხდება მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის.

და იყო მერვე დღეს, რომ მოსემ მოუხმო აარონს და მის ძეებს, და ისრაელის უხუცესებს. ლევიანნი 9:1.

მერვე დღეს მღვდლებმა მსახურება დაიწყეს, მაგრამ აარონის ძეებმა „უწმინდური ცეცხლი“ შესწირეს. ადვენტიზმი ამტკიცებს, რომ ისინი უფლის ტაძარი არიან, და დამ უაითმა ეს პრეტენზია უწმინდურ ცეცხლად განსაზღვრა. ეს არა მხოლოდ სიცრუეა, არამედ უწმინდური ცეცხლია, წმიდა ცეცხლის საპირისპიროდ. წმიდა ცეცხლი არის შუალამის ღაღადის უწყება, ხოლო უწმინდური ცეცხლი არის ყალბი მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყება, რომელიც იქნება უკანასკნელი უწყება, გამოცხადებული იმ მუნჯი ძაღლების მიერ, რომლებმაც უარი თქვეს დაყეფაზე და გამაფრთხილებელი უწყების მიცემაზე. მეცხრე თავში აარონი მსხვერპლს წარადგენს, და ცეცხლი ჩამოდის ზეციდან და შთანთქავს მსხვერპლს. შემდეგ მისი ორი ბოროტი ძე უწმინდურ ცეცხლს სწირავს და ღმერთის ცეცხლი მათ შთანთქავს.

და აარონმა აღაპყრო თავისი ხელი ხალხისკენ, აკურთხა ისინი და ჩამოვიდა ცოდვის მსხვერპლის, სრულადდასაწველი მსხვერპლისა და სამშვიდობო მსხვერპლთა შეწირვის შემდეგ. და მოსე და აარონი შევიდნენ საკრებულო კარავში, გამოვიდნენ და აკურთხეს ხალხი; და უფლის დიდება გამოეცხადა მთელ ხალხს. და გამოვიდა ცეცხლი უფლის წინაშე და შთანთქა სამსხვერპლოზე სრულადდასაწველი მსხვერპლი და ქონი; ეს რომ იხილა მთელმა ხალხმა, შეჰლაღადეს და პირქვე დაემხნენ. და ნადაბმა და აბიჰუმ, აარონის ძეებმა, თითოეულმა აიღო თავისი საცეცხლო, ჩადეს მასში ცეცხლი, დაასხეს მასზე საკმეველი და შესწირეს უფლის წინაშე უცხო ცეცხლი, რაც მას მათთვის არ უბრძანებია. და გამოვიდა ცეცხლი უფლისაგან, შთანთქა ისინი, და ისინი მოკვდნენ უფლის წინაშე. ლევიანნი 9:22–10:2.

ბეთლ-კრიკის კაცები არიან თანამედროვე სინედრიონი, რომელნიც თავიანთ საეკლესიო წყობას უფრო ენდობიან, ვიდრე ჭეშმარიტი მოწმის მიერ ლაოდიკეისადმი წარმოთქმულ უწყებას. ჭეშმარიტი მოწმე ლაოდიკეისათვის არის ქრისტე, და იგი არასოდეს იცვლება; მას ყოველთვის თავისი რჩეული ადამიანები გამოუყენებია, რათა უწყება წარედგინათ იმ ხალხისთვის, რომელნიც ლაოდიკეის თვისებებს ავლენდნენ. არაფერია ახალი მზის ქვეშ.

მან აირჩია მოსე, რომელიც ორმოცი წლის განმავლობაში მხოლოდ ღმერთის მიერ იყო განსწავლული, როგორც იყვნენ განსწავლულნი იესო და მისი ბიძაშვილი იოანეც. მან მოსე, ქრისტე და იოანე აირჩია იმათ ნიმუშებად, ვინც ფორმალური საგანმანათლებლო სისტემის გარეთ იყვნენ განსწავლულნი. ნაზარეთი წარმოადგენს რჩეული ადამიანის სიმბოლოს, როგორც იყვნენ ახალი თავგამოდებულნი — ჯოუნსი და უაგონერი — 1888 წლის მინეაპოლისის ამბოხებაში. ნაზარეთი წარმოადგენს რჩეული კაცის მოწოდებასა და კურთხევით მიძღვნას, მაგრამ რჩეული კაცი არის იმ ქალაქის მოქალაქე, რომელსაც პატივს არ სცემენ.

და ნათანაელმა უთხრა მას: ნაზარეთიდან თუ შეიძლება რაიმე კეთილი გამოვიდეს? ფილიპე ეუბნება მას: მოდი და იხილე. იოანე 1:46.

ესაიას 28-ის ბორძიკით მოლაპარაკე ენები წარმოადგენენ მათ, ვინც ნაზარეთიდან მოვიდნენ. მილერის უწყების 1831 წელს ფორმალიზების შემდეგ, ეს უწყება ძალით აღიჭურვა მეორე „ვაის“ წინასწარმეტყველების აღსრულებით, რაც 9/11-ზე მესამე „ვაის“ წინასწარმეტყველების აღსრულების ტიპს წარმოადგენდა. მესამე მესიანურ წინასწარმეტყველებას მომდევნო სტატიაში განვიხილავთ.

„Review-ის ოფისის დაწვამდე სამი ღამით ადრე ისეთ ტანჯვაში ვიყავი, რომლის აღწერაც სიტყვებს არ ძალუბთ. ვერ ვიძინებდი. ოთახში დავდიოდი და ღმერთს ვევედრებოდი, მოწყალეობა ეყო თავისი ხალხისათვის. შემდეგ მომეჩვენა, რომ Review-ის ოფისში ვიყავი იმ კაცებთან ერთად, რომელთაც დაწესებულების მართვა ებარათ. ცვდილობდი, მათთვის მელაპარაკა და ამით დავხმარებოდი მათ. მაშინ აღდგა ერთ-ერთი, რომელსაც ძალაუფლება ჰქონდა, და თქვა: „თქვენ ამბობთ: უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი ვართ ჩვენ; ამიტომ, უფლებამოსილნი ვართ, ეს გავაკეთოთ, ის გავაკეთოთ და კიდევ სხვა რამ გავაკეთოთ. მაგრამ ღვთის სიტყვა კრძალავს მრავალ რამეს, რის გაკეთებასაც თქვენ აპირებთ.“ თავისი პირველი მოსვლისას ქრისტემ განწმინდა ტაძარი. თავისი მეორე მოსვლის წინ იგი კვლავ განწმენდს ტაძარს. იგი იქ იყო და ტაძარს წმენდდა. რატომ? იმიტომ, რომ იქ სავაჭრო საქმიანობა იყო შემოტანილი და ღმერთი დავიწყებული იყო. აჩქარება აქ, აჩქარება იქ და აჩქარება სხვაგან — აღარ რჩებოდა დრო, რომ ზეცაზე ეფიქრათ. წარმოდგენილი იქნა ღვთის რჯულის პრინციპები, და მე გავიგონე დასმული კითხვა: „რჯულიდან რამდენს დაემორჩილეთ?“ შემდეგ ითქვა სიტყვა: „ღმერთი განწმენდს და გაასპექტავს თავის ტაძარს თავისი რისხვით.“

„ღამის ხილვებში მე ვიხილე ცეცხლოვანი მახვილი, Battle Creek-ის თავზე აღმართული.“

„ძმანო, ღმერთი სერიოზულად გვექცევა. მსურს გითხრათ, რომ თუ ამ ხანძრებში მოცემული გაფრთხილებების შემდეგ ჩვენი ხალხის წინამძღოლები კვლავაც ისე განაგრძობენ, როგორც წარსულში იქცეოდნენ, საკუთარ თავთა აღზევებით, ღმერთი შემდეგ მათ სხეულებს შეეხება. ისე უცილობლად, როგორც იგი ცოცხალია, ის მათ იმ ენით დაელაპარაკება, რომლის გაგებასაც ვერაფრით ასცდებიან.

„ღმერთი გვაკვირდება, რათა იხილოს, დავიმდაბლებთ თუ არა თავს მის წინაშე, როგორც მცირენი ბავშვები. ამ სიტყვებს ახლა იმიტომ ვამბობ, რომ მოვიდეთ მასთან სიმდაბლითა და გულშემუსვრილებით და შევიტყოთ, რას მოითხოვს იგი ჩვენგან.“ Publishing Ministry, 170, 171.

„ამ დროისათვის დანიშნული უწყება არ არის: „უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი ვართ ჩვენ.“ ვის იღებს უფალი საპატიო ჭურჭლებად? — მათ, ვინც ქრისტესთან თანამშრომლობს; მათ, ვისაც სწამს ჭეშმარიტება, ვინც ცხოვრობს ჭეშმარიტებით, ვინც ქადაგებს ჭეშმარიტებას მთელი მისი მნიშვნელობით.“ Review and Herald, October 22, 1903.

„ესენი არ არის დის უაითის სიტყვები, არამედ უფლის სიტყვებია, და მისმა მაცნემ ისინი მომცა მე, რათა თქვენთვის გადმომეცა. ღმერთი მოგიწოდებთ, რომ აღარ იმოქმედოთ მასთან წინააღმდეგმართულად. ბევრი დარიგება მიეცა იმ ადამიანთა შესახებ, რომლებიც ქრისტიანებად აცხადებენ თავს, მაშინ როცა სატანის თვისებებს ამჟღავნებენ, სულით, სიტყვითა და საქმით ჭეშმარიტების წინსვლას ეწინააღმდეგებიან და უეჭველად იმ გზას ადგანან, რომელზეც სატანა მიუძღვის მათ. თავიანთი გულის სიხისტით მათ ჩაიგდეს ხელში ძალაუფლება, რომელიც არავითარ შემთხვევაში არ ეკუთვნით და რომელიც მათ არ უნდა აღასრულონ. ამბობს დიდი მოძღვარი: ‘დავამხოვ, დავამხოვ, დავამხოვ’. ადამიანები ბატლ-კრიკში ამბობენ: ‘უფლის ტაძარი, უფლის ტაძარი ვართ ჩვენ’, მაგრამ ისინი ჩვეულებრივ ცეცხლს იყენებენ. მათი გულები არ არის დარბილებული და დამორჩილებული ღვთის მადლით.“ Manuscript Releases, ტომი 13, 222.